

Et markant konservativt fodaftryk ses også på forhøjelsen af standardfradraget for husejerne fra 2.000 kr. til 3.000 kr. om året.

De små og mellemstore virksomheder får forbedrede vilkår. Egenkapitalen styrkes, betalingen til Arbejdsgivernes Elevrefusion lempes, de administrative byrder lempes, og iværksætterkulturen styrkes.

Vi stillede krav om, at en række omkostningsbelastende tidsler i regeringens udspil blev fjernet. Det skete. Væk er forslaget om øget arbejdsgiverbetaling af sygedagpenge, væk er forslaget om automatisk regulering af ATP, og væk er forslaget om forhøjelse af tinglysningsafgiften.

Når det drejer sig om nedbringelsen af budgetunderskuddet, finder vi, at aftaleresultatet er ansvarligt. Vi stillede krav om, at underskuddet under alle omstændigheder skulle ned under 30 mia. kr. Det lykkedes. Vi havde også her gerne set et endnu bedre resultat, men man kan konstatere, at det også på dette punkt står bedre til med dette års finanslovaftale end sidste års. Sidste års aftale gav et underskud på knap 40 mia. kr.

Den stramning, der ligger i finanslovsforliget, svarer godt til vismændenes anbefalinger. Vismændene peger også på, at vejen til øget vækst og beskæftigelse går over grundlæggende strukturændringer, hvorfor de varmt anbefaler, at der tages fat på en dagpengereform.

Vi har i Det Konservative Folkeparti lagt stor vægt på vismændenes råd. Man kan sige, at vi med finanslovsforliget har taget vismændene på ordet. Vi har leveret varen, og de har så kvitteret med at kalde finanslovaftalen for – og jeg citerer: »Et betydeligt skridt i den rigtige retning«.

Det tredje hovedtema gjaldt forsvaret. Vi stillede krav om, at regeringens ublu sparekrav på næsten 3 mia. kr. blev taget af bordet. Det kom vi igennem med. Vi har fået et 5-årigt forsvarsforlig, som i realiteten sikrer en nulløsning. Der bliver således alene tale om besparelser, der følger af strukturtilpasningen. Der bevilges flere penge til materielindkøb; over hele perioden drejer det sig om knap 11 mia. kr. alene til materiel. Det er tiltrængt, og vi er aldeles godt tilfredse med resultatet.

Vi er meget bevidste om, at det holdt hårdt for regeringen internt at give os et forsvarsforlig med et så gunstigt økonomisk indhold, og vi er bevidste om, at det kun kunne ske som en del af en samlet finanslovaftale.

Ved siden af et 5-årigt forsvarsforlig får vi et 4-årigt politiforlig, hvor indsatsen over for nar-

kokriminalitet, indbrud m.v. øges markant, ligesom patruljeringen i gaderne øges med 230 mand.

Når finansloven gennemføres i dag, har vi også sikret, at indsatsen over for de sindslidende får et mærkbart løft. Vores krav om yderligere 100 mio. kr. oven i sidste års ekstrabevilling blev imødekommet i forbindelse med satspuljeaftalen, som i øvrigt også rummer en række andre gode initiativer over for de mest udsatte grupper. Det er vi tilfredse med.

Det lykkedes også at få en aftale om en sygehuskommission, som bl.a. skal se på, hvordan samspillet mellem de private og de offentlige sygehuse kan forbedres. Det er der perspektiver i, ikke mindst for patienterne.

Alt i alt: Når regnebrættet skal gøres op, er Det Konservative Folkeparti ikke i tvivl om, at det er et godt finanslovsforlig.

Bevares, vi skal ikke lægge skjul på, at vi gerne havde set, at vi var kommet endnu længere. Vi ville gerne have gjort op med lejeværdien, med de grønne afgifter osv. osv. Men vi spurgte os selv: Hvad var alternativet? Og her er der ingen tvivl. Havde Det Konservative Folkeparti ikke søgt indflydelse og resultater, var der kun to muligheder: en aftale mellem regeringen og venstrefløjten. Det ville indebære, at hele arbejdsmarkedet gik fløjten; det ville indebære, at vi ikke fik noget forsvarsforlig; det ville indebære, at underskuddet ikke ville falde, men vokse; det ville indebære, at alle regeringens erhvervsfjendtlige tidsler var blevet gennemført tillige med nogle flere af slagsen.

Den anden mulighed forudsatte, at samtlige partier uden om regeringen stemte imod finansloven for derigennem at få et folketingsvalg. Det ville have været et valg, hvor Det Konservative Folkeparti og Venstre ville blive isoleret sammen med de to Fremskridtspartier. Nyrupregeringen ville kunne fortsætte, medmindre Venstre, Det Konservative Folkeparti og de to Fremskridtspartier fik flertal.

Med andre ord: Vi risikerede at stå isoleret, og vi risikerede at sætte hele det borgerlige Danmark uden for indflydelse i en årrække. Det er ikke Det Konservative Folkepartis linje; vi ønsker indflydelse og resultater.

Under den kritiske periode i forhandlingerne så vi, at også erhvervslivets ledere prioriterer resultater. De gik på banen og opfordrede os varmt til at indgå forlig. Efter forliget sagde Dansk Industris formand, og jeg citerer: